

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.950 van 19 oktober 1999
in de zaak A. 78.140/X-8077.**

In zake : 1. Olivier ROLIN-JACQUEMYS,
2. Eliane WITTOUCK,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Olivier ROLIN-JACQUEMYS en Eliane WITTOUCK op 3 april 1998 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 13 januari 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij de bouwvergunning wordt geweigerd voor het oprichten van een landhuis aan de Mechelsesteenweg te Kraainem, op een perceel kadastraal bekend sectie C, nrs. 54 f, 57 g en 57 k;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 september 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partijen eigenaar zijn van een perceel grond gelegen te Kraainem, Mechelsesteenweg, kadastraal bekend Sectie C, nrs. 54 f, 57 g en 57 k; dat het koninklijk besluit van 7 maart 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse het perceel tot parkgebied bestemt; dat het arrest van de Raad van State nr. 23.764 van 6 december 1983 het koninklijk besluit vernietigt in zoverre het onder meer aan genoemd perceel de bestemming parkgebied toekent; dat verzoekende partijen op 12 juli 1996 een aanvraag indienen tot het bouwen van een landhuis op het perceel; dat bij besluit van 17 juni 1997 de Vlaamse regering een ontwerpgewestplan tot aanvulling van het koninklijk besluit van 7 maart 1977 voorlopig vaststelt; dat voor het meergenoemde perceel de bestemming parkgebied wordt voorzien; dat de bestreden beslissing de bouwaanvraag van verzoekende partijen weigert omdat "de voorgenomen woning de in het voorlopig vastgestelde gewestplan vastgestelde bestemming van parkgebied in het gedrang brengt";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in een eerste middel de schending aanvoeren van artikel 2, § 2, en artikel 43, § 2, vijfde lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, van de uitdrukkelijke motiveringswet en van het motiveringsbeginsel; dat zij toelichten dat de minister "niet in het minst uitlegt om welke reden of redenen de gevraagde vergunning zou moeten geweigerd worden wegens strijdigheid met de voorlopig vastgestelde bestemming als parkgebied", terwijl artikel 43, § 2, vijfde lid, duidelijk gewaagt van een mogelijkheid tot weigeren, geen verplichting, en terwijl verzoekende partijen "op zeer uitgebreide wijze hadden geargumenteed waarom het ontwerp in casu geen enkele impact zou hebben voor de karakteristieken van het gebied";

Overwegende dat de bestreden beslissing de volgende motivering bevat :

"Overwegende dat de Vlaamse regering op 17 juni 1997 het ontwerp-gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, dat voor betrokken gronden een nieuwe bestemming vastlegt, voorlopig heeft vastgesteld; dat volgens dat plan de bouwplaats wordt gezoneerd in het parkgebied; dat overeenkomstig artikel 14.4.4. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen de parkgebieden in hun staat moeten bewaard worden of bestemd zijn om als zodanig te worden ingericht dat ze, in al dan

niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen, in zitting van 23 juli 1996, een gunstig pré-advies heeft uitgebracht om reden dat de ruimtelijke ordening van het gebied niet in het gedrang wordt gebracht;

Overwegende dat artikel 43, § 2, vijfde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt dat de vergunning kan worden geweigerd of vernietigd om redenen dat de aanvraag onverenigbaar is met een voorlopig vastgesteld plan van aanleg; dat uit het bovenstaande duidelijk is dat de voorgenomen woning de in het voorlopig vastgestelde gewestplan vastgelegde bestemming van parkgebied in het gedrang brengt, en dus onverenigbaar is met dat plan;

Overwegende dat appellant, ter argumentatie van zijn beroep, in een bijkomende nota stelt dat de openheid van het gebied niet in het gedrang wordt gebracht, dat de biologische waarde van het eigendom te klein is en dat door de bouw van het landhuis geen intrinsieke natuurwaarden in gevaar komen; dat deze argumenten evenwel niets afdoen aan het eerder vernoemde wettigheidsbezwaar";

Overwegende dat blijkens artikel 43, § 2, vijfde lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening "de vergunning kan worden geweigerd (...) om redenen dat de aanvraag onverenigbaar is met een voorlopig vastgesteld plan van aanleg"; dat volgens de aangehaalde motivering de voorgenomen woning de bestemming van parkgebied in het gedrang brengt en dus onverenigbaar is met het op 17 juni 1997 voorlopig vastgesteld ontwerp-gewestplan; dat hiermee de minister voldoende lijkt te hebben aangegeven waarom hij gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid die het artikel 43, § 2, vijfde lid, hem verschaft; dat op het eerste gezicht de minister eveneens terecht heeft kunnen menen dat de argumentatie van verzoekende partijen in verband met de afwezigheid van een weerslag van het ontwerp op "de karakteristieken van het gebied" de onverenigbaarheid van het ontwerp met de planbestemming niet kan goedpraten; dat het eerste middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekende partijen in een tweede middel doen gelden dat de gevraagde bouwvergunning wordt geweigerd met enkele verwijzing naar een besluit van 17 juni 1997 van de Vlaamse regering waarbij een nieuw ontwerp-gewestplan voor de grond van verzoekende partijen voorlopig wordt vastgesteld, dat dit besluit voor onwettig moet worden gehouden en dat het derhalve niet toegepast kan worden; dat zij uiteenzetten (eerste onderdeel) dat met het besluit van 17 juni 1997 de Vlaamse regering uitvoering wil geven aan onder meer het arrest van de Raad van State nr. 23.764 van 6 december 1983 waarbij voor de grond van verzoekende partijen het oorspronkelijk bestemmingsvoorschrift als parkgebied werd vernietigd, dat het besluit uitdrukkelijk de "herbevestiging" beoogt van de diverse bestemmingen van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse die vernietigd zijn geworden, zonder ook maar enigszins stil te staan bij de motieven voor de vernietigingen, dat "dergelijke wijze van beslissen op de meest volstreckte wijze abstractie maakt van het gezag van gewijsde van het vernietigings-arrest" en dat de verzoekende partijen hierdoor beroofd worden "van hun elementaire rechten om door de overheid op een behoorlijke en eerlijke wijze behandeld te worden, en om op een normale wijze te genieten van hun eigendom"; dat verzoekende partijen voorts toelichten (tweede onderdeel) dat bij een deelingreep voor een gedeelte van het gewestplan, zoals door het besluit van 17 juni 1997, zorgvuldig moet worden nagegaan "of deze deelse herziening kan ingepast worden in de stedenbouwkundige evolutie die het gebied in concreto gekend heeft, en welke de impact is van deze deelwijziging op de totaalordening van het gewest", dat "in het gebied waartoe de eigendom van verzoekers behoort, het gewestplanvoorschrift als woongebied en als woonparkgebied praktisch overal uitvoering heeft gekregen" en dat "verzoekers bijgevolg redenen hebben om aan te nemen dat zij op ongelijke wijze behandeld worden ten opzichte van de andere eigenaars van de aanpalende gronden";

Overwegende, met betrekking tot het eerste onderdeel, dat het arrest nr. 23.764 van 6 december 1983 het koninklijk besluit van 7 maart 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse vernietigt in de mate waarin het de bestemming parkgebied toekent aan onder meer het perceel waarvoor de bestreden beslissing de bouwvergunning weigert; dat het dit doet omdat de bestemming "woonpark" in het bij ministerieel besluit van 29 maart 1974 voorlopig vastgestelde ontwerp-gewestplan naar "parkgebied" is gewijzigd, zonder dat die bestemmingswijziging steun vindt in het openbaar onderzoek en de raadplegingen of anderszins door motieven wordt gedragen;

Overwegende dat op het eerste gezicht het arrest niet de "herbevestiging" van de vernietigde bestemming verbiedt, maar alleen dat bij die "herbevestiging" opnieuw de onwettigheid wordt begaan die in het vernietigingsmotief werd vastgesteld; dat, voorts, het arrest er niet uit zichzelf toe lijkt te verplichten de procedure tot vaststelling van een nieuwe bestemming te hernemen vanaf het punt waarop zij volgens het arrest ontspoord is; dat wettige redenen kunnen bestaan om de procedure vanaf een eerder punt over te doen en om inzonderheid een nieuw ontwerp-gewestplan vast te stellen; dat de overheid niet het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest nr. 23.764, noch bijgevolg de elementaire rechten die verzoekende partijen aanvoeren, lijkt te hebben miskend door in het voorlopig vastgestelde nieuw ontwerp-gewestplan voor het eigendom van verzoekende partijen de bestemming van parkgebied te voorzien; dat het eerste onderdeel van het tweede middel niet ernstig is;

Overwegende, met betrekking tot het tweede onderdeel, dat de verzoekende partijen ter staving van de ongelijke behandeling waarvan zij zich het slachtoffer achten, verwijzen naar de uitvoering, in het gebied

waartoe hun eigendom behoort, die het gewestplanvoorschrift als woongebied en als woonparkgebied sinds 1977 heeft gekregen en naar de bouwvergunning die "een rechtstreekse buur" op 7 juni 1979 heeft bekomen; dat ter zake elke precisering ontbreekt; dat aan het onderdeel bij gebreke aan concrete en verifieerbare gegevens geen beoordeling kan worden gegeven; dat het tweede onderdeel van het tweede middel niet ernstig is;

Overwegende dat de raadsman van de verzøkende partijen voor het eerst ter terechtzitting de onwettigheid aanvoert van het besluit van 23 juli 1998 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het definitief plan tot aanvulling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, doordat het slechts onvolledig in het Belgisch Staatsblad van 18 september 1998 zou zijn bekendgemaakt; dat de bestreden beslissing geen steun zoekt in of toepassing maakt van bedoeld besluit; dat het middel niet tot de vernietiging van de bestreden weigering lijkt te kunnen leiden en alleen al om die reden niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat geen ernstige middelen worden aangevoerd; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien oktober 1900 negenennegentig, door :

de H. J. LUST, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. EYLENBOSCH, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. EYLENBOSCH.

J. LUST.